

א [טו"ש ע"ה א"ח ס"י שנה
ס"י ה']
ב [מ"י מ"ה מהל שנת
ה' ט טו"ש ע"ה א"ח ס"י
שס"א ס"י ה']

רבינו חננאל

ת"ש וכן ב' גוזזטראות
זו למעלה מזו עשו
מחצה לעליונה ולא עשו
לתחתונה שתיים אסורות
עד שיערבו. וזרקי רב
אבי בר אבהו בבאין
דאיהו להשתמש להניח
כובעיהו ונותנין אותן
לזה שבפתח ואלו דמוקי
לזה: (א) ה"ב ד"ה גג וכו'
מנופפת היא הא"ב:
(ב) בא"ב להשתמש בו
מרת דיונין: (ג) בא"ב
ומשמש נחת הוא ולא:
(ד) בא"ב יפוי לחזק מלבני
רבי:

לא מיבעיא קאמר. כד בשלמא לרב נקט עשו לעליונה כו' לאשמעין
לוה זריקה ולוה בשלשול שניהם אסורים אללא השתא דקיימי
בגו עשרה מה לי עשו לעליונה מה לי עשו לתחתונה כך פירש רש"י
ולרב אללא בר אבהו נמי דאוקמא בצדאין בני תחתונה דרך עליונה
למלאות קמ"ל טובא אע"ג דאמר
בסוף כ"ל מעברין (לעיל דף ע"ג):
דקולס מרת ממחיה עליו ולא אסר
הכא לענין ליחשב תשמיש בנחת
כלוה בשלשול ולוה בשלשול אסרי:
גג הסמוך לרה"ר. פירש בקונטרס
שאינו מוקף חצר בכל ג' צדיו אללא
ליו אחד רה"ר וסתם גג גבוה עשרה
ויש סס מרפסת ללא גבוהה עשרה
מרה"ר וממנה עולין לגג ופחות
מעשרה הוא לה אלמלא אע"ג דלמרפסת
כפתח ולבני רה"ר אינו ראי' כיון
דמרפסת ורה"ר בגו עשרה דהדדי
קיימי אסרי אהדדי דאי לאו הכי
טעמא מאי הו' וכגון דמרפסת
מגופפת היא למעלה ופחות בעשרה
אמות לרה"ר דאי לא מגופפת היא
כפי' כיון דלא גבוהה עשרה כרמלית
היא וסולם לא מהני בה דקא מטלטל
מכרמלית לרה"ר וקשה לר"י להעמיד
כשיש מרפסת בין רה"ר לגג דליוני
מוכרי הכא מרפסת כלל ועוד אי

מפסת מגופפת (א) היא' צני רה"ר אסרין עליה ועל הגג. ואי ליתא
גיפופי הויה לה כרמלית והגג נפרך לה בעשרה ואי בלא מרפסת
איירי וקאי גגה בתוך עשרה אס כן הו' כרמלית ו' אור"י דמייירי ספיר
בלא מרפסת ובני רה"ר משתמשים בו לפי שאינו גבוה עשרה ואינו
נפרך במלואו וכגון שאינו גג גבוה עשרה או כל הגג למטה מעשרה
ויש לו מעקה ופחות לרה"ר בעשרה או בפחות ו' וקאמרינן דלריך סולם
קבוע להמירו אכל בלא סולם אין בני חצר רגילים בו ומבטלין ממנו
בני רה"ר שהרגילו להשתמש (ב) תורת דיונין ו' ומשוי' להו (מד) קרפף
ואסור לטלטל ממנו לחצר לרבנן ולר"ש נמי כליש שבצמח צבית אסור
להליך מחצר לגג כיון דנעשה קרפף ולא דמי לחצר או מצוי שפתוחים
לרה"ר בעשרה דאין בני רה"ר אסרים עליו דהתם איכא דיונין
גמורין ואין כח לבני רה"ר לנטול ו' וקא אמרינן דילמא בכומתא
סודרא דרגילין להניח שם בני רה"ר כשהם עייפין אע"פ שגבוה
עשרה שמשוי' קל הוא כדפירש בקונטרס ותשמיש נחת (ג) ולא דמי
לרשות שבין שתי חצירות לזה בפתח ולזה זריקה דחצר אין משתמשין
בו בכובעים (ד) אללא ככלים כדדים ו' ור"ת מפרש צענין אחר גג הסמוך
לרה"ר ומנוון בתוך עשרה א' לריך סולם קבוע להמירו דכיון דתוכו
רה"ר היא ו' ולא דמי לשאר כרמלית וסולם קבוע שבחצר מנעט כח
כרמלית (ה) שבחצר ו' דלא הו' כרמלית מעליא ודייק סולם קבוע אין סולם
עראי לא אף על גב דע"י סולם עראי הו' תשמיש נחת טפי לחצר
(ו) מבני רה"ר דלית להו לבני רה"ר אפילו סולם עראי ואפ"ה כיון
דבתוך עשרה קיימי אסרי ודחי רב פפא דלבני רה"ר נמי איכא
תשמיש נחת בכומתא וסודרא דראשו של אדם סמוך לגג והו'
תשמישו בנחת בלא סולם כלל כלבני חצר בסולם ולהכי לריך
סולם קבוע (ז) להמיר כרמלית גרוע כזה דהו' תוכו רשות המיד:

מעשרה הוא לה אלמלא אע"ג דמרפסת כפתח ולבני רה"ר אינו ראי' כיון
טעמא מאי נינהו. וכגון דמרפסת מגופפת היא למעלה ופחותה צ' אמות לרה"ר דאי לאו מגופפת היא כפי' כיון דלא גבוהה עשרה כרמלית
היא וסולם לא מהני לה דקא מטלטל מכרמלית לרה"ר: בכומתא וסודרא. שרגילין לתת עליו בחול כובעין ומעופרת ותשמיש נוח והגון הוא
להם למשאי קל כזה ואע"פ שאינו ראי' להם לכיתוף משאי כד כדאמר ביציאות השבת (שם דף טז.) תשעה חזו לכיתוף אכל י' לא ה"מ למשאי
כד ומיהו לכומתא וסודרא חזו כשני אדם עייפין צימות החמה נוטלין כובעיהו וסודרן מראשיהו עד שיפוח הרוח צהן הלכך אסרי עליהו
ואפילו לא קיימא מרפסת בגו י' ולא דמי לרשות שבין צ' חצירות לזו בפתח ולזו זריקה דחצר לאו תשמישיתיה בהני כובעים קליים אללא בכלים
כדדים וכי גבוה כותל י' לא חזי לתשמישיתיה דחצר (ח) ונותנין אותו לזה שבפתח אכל לבני רה"ר חזי. ואית דמוקי להא דר"ב בגג פחות מעשרה
וא"א דא"כ ה"ל כרמלית דכל רשות שרצה ד' ואינה גבוהה עשרה אללא רה"ר כרמלית היא וכיון דהכי הוא סולם מאי מהני. ואני שמעתי בגו
עשרה דהדדי שאינו רחוק מרה"ר עשרה וא"א לומר כן שלא שיערו חכמים עשרה שבת אללא גבוהה ולא שיערו ארבעה אללא במשך:

ססי גוזזטראות. ממני' היא. גוזזטרא שהיא למעלה מן היסוד צ'
זיון בולטין מן העלייה שעל שפת היסוד וקובעין נכרים מזה לזה והיא
גוזזטרא ומגן אין ממלאין ממנה בשבת לפי שהגוזזטרא רה"י שגבוהה
ורחבה הרבה והיסוד כרמלית אללא א"כ עשו לה מחיה עשרה בין
למעלה בין למטה שחוקקין נקב
ארבעה כעין פי צור ועושין מחיה
סביבותיו למעלה או למטה ומשלשל
דלי וממלא ומשיב כאילו פיות המחיה
יורדין וקוטמין עד תהום כדאמר
בפ"ק (דף י"ג.) קל הוא שהקילו חכמים
צמים שמחיה תלויה מתרת בהן:
וכן לא גרסינן: צ' גוזזטראות זו
למעלה מזו. ואין מכוונות זו על זו
אללא משוכות זו מכנגד זו בתוך ד'
ועשו לעליונה הנקב והמחיה ולא
עשו לתחתונה ובשבת זרקין בני
תחתונה דלי שלהן על מחילות
העליונה יורד לנקב ומשלשל ומושך
ועולה: שפיסן אסורין. למלאות
מפני שרשות שמהן שולטות בו וכגון
שעשו אותה מחיה בשותפות
דמוקמינן לה צפירקין לקמ"ן. אלמלא
לוה בשלשול לבני עליונה תשמיש
מילוי זה בשלשול שמשלשל לים ולבני
תחתונה זריקה ושלשול וקמי
שמהן אסורות וכ"ש לזה בשלשול

ולוה זריקה לחודה: בצדאין בני תחתונה. ועולין בסולמות דרך
עליונה למלאות לתרויהו בשלשול: כגון דקיימי בגו עשרה דהדדי.
שאינו עליונה גבוהה מתחתונה עשרה. ואע"ג דאכתי לזה בקשה ולוה
בנחת הוא שיש מקצת זריקה עם השלשול ואמר שמואל לעיל' דכל
תשמיש שהוא נחת לזה מזה נותנין אותו לנחת לא תיקשי דטעמא דהכא
לאו משום תשמיש אללא משום דכיון דבגו עשרה דהדדי קיימינן אין
רשות שליטת לזו בלא זו ואפילו לזה בפתח ולוה זריקה שאין חלוק
רשות ביניהן וכי אמרינן רשות שליטת הסמוכה לשמים לזה בנחת ולוה
בקשה יתנת לזה בנחת ה"מ היכא דצ' הרשויות חלוקות גבוהה י'
כגון חצר ועליונה וכגון צ' חצירות המובדלות י' גבוהה קרקעיתן או
מחיה עשרה ביניהן או חרץ עשרה: ולא מיבעיא קאמר. כלומר וכי
תימא הואיל ובתוך עשרה קיימינן וטעמא משום דאין לזו רשות בלא זו
ולא לאשמעין לזה בשלשול ולוה זריקה (א) ונותנין אותו לזה שבשלשול
מה לי עשו לעליונה מה לי עשו לתחתונה: לא מיבעיא קאמר לא
מיבעיא עשו לתחתונה ולא עשו לעליונה. דאיכא לאוקומי טעמא
דאיסורא משום תשמיש שהוא דהא סמוכות הן במשך הכותל בתוך ד'
אפסידים דמוקמינן לקמן (דף פ"ג.) וגובהה נמי בגו עשרה דהדדי: אללא
שפילו כו'. דהו' לזה בשלשול ולוה זריקה ומקצת זריקה ושלשול: לויטבה לזה
שמשמשו בנחת. כדשמואל הואיל ומקצת קושי יש לזה מזה: קמ"ל
דכיון כו' אסרן אהדדי. בלא שום טעם תשמיש: גג הסמוך לרה"ר.
שאינו מוקף חצר לכל ידיו אללא ידיו אחד רה"ר וסתם גג גבוה עשרה:
לריך סולם קבוע. מן העלייה לגג להמירו לטלטל מן המרפסת לגג
דאי בעיד ליה סולם גלי דעמיה דסלקיה לגג מכח רה"ר ואינה ניחא
ליה לאשתמושי בה: סולם עראי. כיון דמסלקיה ליה כמאן דליתיה הוא:
מ"ע. ה' גג זה אינו לתשמיש בני רה"ר כלל: לאו משום. דבבתי
עסקינן דלא גביהא מרפסת עשרה מרה"ר וממנה עולין לגג ופחות

מרה"ר ראי' כיון דמרפסת כפתח ולבני רה"ר אינו ראי' כיון
טעמא מאי נינהו. וכגון דמרפסת מגופפת היא למעלה ופחותה צ' אמות לרה"ר דאי לאו מגופפת היא כפי' כיון דלא גבוהה עשרה כרמלית
היא וסולם לא מהני לה דקא מטלטל מכרמלית לרה"ר: בכומתא וסודרא. שרגילין לתת עליו בחול כובעין ומעופרת ותשמיש נוח והגון הוא
להם למשאי קל כזה ואע"פ שאינו ראי' להם לכיתוף משאי כד כדאמר ביציאות השבת (שם דף טז.) תשעה חזו לכיתוף אכל י' לא ה"מ למשאי
כד ומיהו לכומתא וסודרא חזו כשני אדם עייפין צימות החמה נוטלין כובעיהו וסודרן מראשיהו עד שיפוח הרוח צהן הלכך אסרי עליהו
ואפילו לא קיימא מרפסת בגו י' ולא דמי לרשות שבין צ' חצירות לזו בפתח ולזו זריקה דחצר לאו תשמישיתיה בהני כובעים קליים אללא בכלים
כדדים וכי גבוה כותל י' לא חזי לתשמישיתיה דחצר (ח) ונותנין אותו לזה שבפתח אכל לבני רה"ר חזי. ואית דמוקי להא דר"ב בגג פחות מעשרה
וא"א דא"כ ה"ל כרמלית דכל רשות שרצה ד' ואינה גבוהה עשרה אללא רה"ר כרמלית היא וכיון דהכי הוא סולם מאי מהני. ואני שמעתי בגו
עשרה דהדדי שאינו רחוק מרה"ר עשרה וא"א לומר כן שלא שיערו חכמים עשרה שבת אללא גבוהה ולא שיערו ארבעה אללא במשך:

זור
תורת כרמלית ממנו. שס. 10. לסלק לגמרי מרשות הרבים. שס.

(א) [לקמן פ"ג: א] (ב) ובשנה
איחא המיס: א] (ד) [דף פ"ג: א].
(ד) [דף פ"ג: א]. (ה) [מין שאין].
(ו) תיבת שחנה מיוחד.
חזו"ל.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ולא מבעיא
וכו' ולוה זריקה אין
נומנין: (ב) ד"ה בסומתא
וכו' לא חזי לתשמישיתיה
דלמי אבל לבני רה"ר
חזי דאין להם רש"י
אחר להשתמש להניח
כובעיהו ונותנין אותן
לזה שבפתח ואלו דמוקי
לזה: (א) ה"ב ד"ה גג וכו'
מנופפת היא הא"ב:
(ב) בא"ב להשתמש בו
מרת דיונין: (ג) בא"ב
ומשמש נחת הוא ולא:
(ד) בא"ב יפוי לחזק מלבני
רבי:

מוסף רש"י

שתיהן אסורות. למלאות
נקב, העליונה עד שיעטו
והתחתונה נקב שלה אין
לריך לומר שהיא אסורה
דהא מרמלת לר"י קא
ממלא [לקמן פ"ג: א].

מוסף תוספות

א. מעיקרא לא הו' צריך
להאי [לא] מבעיא. מוס'
ה"ש. ב. [ד' ולבני ר"ה
הו' זריקה, הוא הו' הגג
עשרה. מוס' ר"פ.
ג. והלא חצר הפתוחה
לה"ר וכן מבין הסמוך
לה"ר אין נאסרין בכך
אלא על ידי פריצה. רמב"א.
ד. [ד' מייירי שהגג גבוה
מרה"ר י' א"כ למה לי
סולם, הרי אין רה"ר
שולטת בו כיון דהוא
גבוה י'. מוס' ר"פ.
ה. [ולא מהני ברמלית
סולם. שס. ו. דרך אותו
פתח אסור רה"ר עליה
כיון דלא גבוה י'. שס.
ו. להרגיל תשמיש בני
ז. לה"ר אין נאסרין בכך
א. תורת דורות עראי
שעליו. שס. 10. בחצר ש'
בו תשמיש קבוע לבני
הבית ותירדו שם תמיד,
ומש"ה בטלי תשמיש
דה"ר ולא מצו אסרי
עלה. מוס' ר"פ.
י. כלומר דילמא טעמא
לאו משום דבגו עשרה
אהרדי קיימי, אלא משום
דדילמא שמואל איירי בגג
שרבים מכתפין בכומתא
וסודרא. ספך הש"ך ל"ח
שט. י"א. אין דרך
להשתמש בכומתא
וסודרא משום עייפות,
דבבתי לא שייך הטעם זה
כמו בהרה"ר. מוס' ר"פ.
י"ב. ואותו תשמיש לא
שייך בדבר שהוא גבוה י'.
שס. י"ג. שהגג הוא בתוך
עשרה לרשות הרבים ותוך
עשרה לחצר. מוס' ה"ש.
עמוק
מכפיתם. שס. 10. מבטל
10. לסלק לגמרי מרשות הרבים. שס.

6 [לקמן פת.ג] 3 [ועל פד:1] 4 [לקמן פת.א] 5 [לקמן פת.ב] 6 [לקמן פת.ג] 7 [לקמן פת.ד] 8 [לקמן פת.ה] 9 [לקמן פת.ו] 10 [לקמן פת.ז] 11 [לקמן פת.ח] 12 [לקמן פת.ט] 13 [לקמן פת.י] 14 [לקמן פת.יא] 15 [לקמן פת.יב] 16 [לקמן פת.יג] 17 [לקמן פת.יד] 18 [לקמן פת.טו] 19 [לקמן פת.טז] 20 [לקמן פת.יז] 21 [לקמן פת.יח] 22 [לקמן פת.יט] 23 [לקמן פת.כ] 24 [לקמן פת.כא] 25 [לקמן פת.כב] 26 [לקמן פת.כג] 27 [לקמן פת.כד] 28 [לקמן פת.כה] 29 [לקמן פת.כו] 30 [לקמן פת.כז] 31 [לקמן פת.כח] 32 [לקמן פת.כט] 33 [לקמן פת.ל]

הגהות הב"ח

6 רש"י ד"ה בור וכו' דמופלג ארבע' הוי: 3 ד"ה אלף בסמוכה וכו' אלף בהמשכה כמנן: 5 וכו' ד"ה שני וכו' ולמי נגיל במצוי זה ולקן:

גליון הש"ס

גמ' א"ל אביי לר"י תא דר"י דשמואל חייא. לעיל דף 1 ע"ה יצמות לף יח ע"ה כמזות דף ע"ב ע"ב:

מוסף תוספות

א. שאין שם פתח פתוח לאותו מבר. מוס' ר"פ. ב. דאם היה שם שם פתח פתוח למכור זה, היו צריכין לעשות מחיצה גמורה להפסיק ביניהם בור, כיון שיש להם דרך מפולש למלאות מן הבור ואיר שתי החצרות שולטים בו. שם. ג. ואין אדם אוסר חבירו דרך ארץ. שם. ד. ואף שיש מקום בחורבה שאין הבתים יכולים להשתמש שם אלא דרך ארץ, כמו מרחוק, מ"מ כיון שיש להם תשמיש בהם חורבה ע"י שלשול אטרי אהרדי. שם. ה. [ו]אמאי אמרי שמונה ע"ה הכריא. שם. ו. [ו]הלא שתי החצרות סמוכות לארץ המבוז שהבור בתוכו, וא"כ יכולין להשתמש באותו ארץ ע"י שלשול שהרי הוא סמוך להם. שם. ז. ואותו שבקרב הוא ע"י שלשול ומשירי אטרי אהרדי. שם. ח. והרי הבור כמו חרין שבין משתמש בשרותו ולא אטרי אהרדי, אלא שניהם ממלאים מותך הבור שהיא שם שניהם על ידי הפלגת ארץ. מוס' ה"ל"ש. ט. היכא דליכא למיחש דילמא נפיל ואתי לאתויי. שם. י. כשש אסור להוציא מרשות חבירו לרשותו כל זמן שלא עירבו. יטע"ש. ואע"פ שאין לבעלים דירון בחורבה. מוס' ה"ל"ש. יא. דאלמא אסור להכניס ולהוציא כלי ביתו לחורבתו של חבירו. יטע"ש. יב. ואיני אוסרת על הבורים ועל החצר שהיא פתוחה להם, אלא נראה דאינה אוסרת כלום. מוס' ה"ל"ש. יג. שיש לבעל החורבה בית סמוך לה והוא משתמש בה, ולפיכך היא אסורה. יטע"ש.

כיצד משתתפין

בור שבין שתי חצירות מופלגת מכותל זה ד' בור' פירש בקונטרס שש בין שתי חצירות כעין מצוי קטן ואין דירין פתוחין לו והבור באותו הפסק זה מוליא ז"ל כל שהוא עד לצור וממלא דרך חלומו וכן זה דמיון דמופלגת ד' לא שלטי ציה לאסור זה על זה ומשום שיהא רשות לשניהם במצוי נמי ליכא רשות אוקר על זה עד שיעשו מחיצה תלויה בצור כך השיב ר"י: זה מוליא ז"ל כל שהוא. מכתלו עד לצור וממלא דרך חלומו וכן זה דמיון דמופלגת ד' לא שלטי ציה לאסור זה על זה ומשום שיהא רשות לשניהם במצוי נמי ליכא רשות דיריהן פתוחין לחצר לאלף ולצא צרגל ואין משמשותן צדק אלף דרך ארץ. וצדקין הוא דז"ו נמי לא יציעי אלף משום היכר בעלמא שלא שמשו צרות אחרת של שנים בלא עירוב משום הכי מתקני הכא פורתא ודכוותה אחרת במסכת שבת בצדק הזרק (דף ק:) טפניה רב הונא אמר מוליא הימנה ז"ל כל שהוא וממלא ומוקמינן לה התם דליניו אלף היכר בעלמא דלא ליימי לטולולי מכרמלית אחרת לר"י ויס לגבי מילוי ק"ל ללא כרמלית היא אלף קרקעיתא אלא אירא דמיא מקום פטור הוא דמיא כמאן דליתנהו דמו: אפילו קניא. דלא מינכר כולי האי שרי: והא דרב יהודה. דבעי תיקון כל שהוא: דשמואל היא. משמואל רביה גמר לה דלריך תיקון קתא: דאי דרב דהוה נמי רביה מיניה לא גמר לה דהא אין אדם אוסר על חצירו בתשמיש מופלג כזה שצריך לזרוק עלי צבור ד' טפחים ואפילו קניא לא לריך: ודשמואל מהיבא. מאיזו מימרא דשמואל סלקא דעתיה דלביי למשמע דרב יהודה מדשמואל גמר לה. סלקא דעתך השתא דכי שמעה אביי להא דרב יהודה מילתא בצנפיה נפשיה שמעה אמר רב יהודה צור שבין שתי חצירות מופלגת ארבעה מכאן ומכאן זה מוליא קנה כל שהוא וממלא וכו' ולא שמעה בהדיא הא דשמואל דאי עלה דהא דשמואל דז"ו כל שהוא שמעה אביי להא דרב יהודה מאי תיעבי לן דשמואל מהיבא הא הכא אשמעינן שמואל בהדיא דבעי תיקון גג זה ראי למשמעין א"כ וזרקין עליו שום דבר דקתם רה"ר איכא חפופי סמוך לכתלים ומתרחקים על כרחן: דילמא דרב פפא. שתשמיש גמור הוא להן כזומתא וסודרא [פד:]: אלא מהא בור' דלביי שמעה לרב יהודה אמילתיה דשמואל והכי קאמר אביי הא דבעי רב יהודה קניא משמואל גמר לה דבעי תיקון ותאחא לאשמעינן דשמואל רביה לאו ז"ו דוקא אמר דמיון דלא בעי ז"ו ד' דהא ז"ו כל שהוא אמר יליף רב יהודה מיניה דה"ה לקניא: ודרב מהיבא. שמעינן דליון אדם אוסר על חצירו דרך ארץ: אלא בסמוכה. שאין עליונה משוכה ממנגד התחמונה במשך הכותל ד' טפחים ואע"ג דגבוהה ממנה עשרה רב לטעמיה דלמר [פג:]: ליה בשלשול ולזה בוריקה שניהן אסורין דתשמיש דשלשול וזריקה חשיב תשמיש אלף במופלגת מכנגדה ד' כיון דליון לתחמונה כאן אלף תשמיש מופלג במשך זהו ארץ ולא תשמיש הוא. לא מזינו לשון הפלגה בש"ס בגזבה אלף (ב) במשכה כדמנן במתניתין [שס] ד"ה בסמוכה כו': שאני הכא דמיון דלוח. בוריקת ארץ חזיקת גובה ושלשול ולזה בשלשול לחודיה שמשלשל דלי לים: כלוה נפתח ולוח בוריקה דמי. אלף גבי צור דשניהן שוין בהפלגה לעולם אימא לך דאסרי: וג' חורבוס ציניהן. מחיצות פרוצות זו לזו ואין צדן דירין ואין להן בעלים אלף בתי הבתים האלו ויש חלונות צתים פתוחין לחורבה: זה משתמש. בחורבה הקמוכה לו דרך חלונות ע"י זריקה הואיל ואין לו זה תשמיש גמור בחול שאין לו זה פתח פתוח לה אלף חלון אין פירצת המחיצה אוסרת ומוטר להשתמש בצולה והוא אינו יכול להשתמש דרך חלון למרחוק אלף ע"י זריקה וחצירו אינו אוסר עליו ואע"פ שמשתמש בה בחול בוריקה שזרק דרך ארץ שלו צפירצה עד תוך חורבה זו אינו אוסר על חצרו דרך ארץ שאין לו עליו תשמיש אלף ע"י ארץ אלף בסמוכה לחצרו לא ישתמש אפילו בוריקה הואיל ויש לחצרו זה תשמיש נוח בשלשול סמוך לחלומו: ואמצעי

פרק שמיני עירובין

בור שבין שתי חצירות מופלגת מכותל זה ד' בור' פירש בקונטרס שש בין שתי חצירות כעין מצוי קטן ואין דירין פתוחין לו והבור באותו הפסק זה מוליא ז"ל כל שהוא עד לצור וממלא דרך חלומו וכן זה דמיון דמופלגת ד' לא שלטי ציה לאסור זה על זה ומשום שיהא רשות לשניהם במצוי נמי ליכא רשות אוקר על זה עד שיעשו מחיצה תלויה בצור כך השיב ר"י: זה מוליא ז"ל כל שהוא. מכתלו עד לצור וממלא דרך חלומו וכן זה דמיון דמופלגת ד' לא שלטי ציה לאסור זה על זה ומשום שיהא רשות לשניהם במצוי נמי ליכא רשות דיריהן פתוחין לחצר לאלף ולצא צרגל ואין משמשותן צדק אלף דרך ארץ. וצדקין הוא דז"ו נמי לא יציעי אלף משום היכר בעלמא שלא שמשו צרות אחרת של שנים בלא עירוב משום הכי מתקני הכא פורתא ולרב לא לריך שום תיקון דליון אדם אוסר על חצירו דרך ארץ ורש"י הקשה בעלמא דבעי תיקון דבעי שני צתים ושלא חורבוס ציניהם דלמנעאי אסור ומוקי להו דקיימי כי חלוצא דכי היכי דלמנעאי צכונו אסור לשניהם משום שלל אחד משתמש ד' הסמוכים לו בלא ארץ ד' הכי נמי יאסרו זה על זה מצוי קטן ד' דמיון דכל אחד יכול להשתמש בארבעה הסמוכים לו וכיון שהמצוי אסור היאך יכול לשלש ולמלאות מן הבור לחצר דרך ארץ המצוי האסור ומיך דלא דמי דליון חורבה משתמשין בה נמי בסמוך אלף הכא במצוי ליכא שום תשמיש אלף מילוי והוא ע"י הפלגת ארץ ד' ר"י מפרש כגון שזה הבור מושך כל אורך החצירות ומפסיק בין ד' הסמוכים לחצר זו לארבעה הסמוכים לחצר אחרת דחשיב כל חד רשותא לנפשיה אי נמי אר"י כגון שאותו הפסק שבין שתי החצירות שהצור עומד שם אינו רה"י אלף רה"ר או כרמלית ומחילות הבור גבוהה עשרה דכשמואלים מן הבור לחצר מצדיו דרך מלמעלה מ"י דהוי מקום פטור כדלמרינן בשמעתין צתים צתים משני צדי רשות הרצים דמות לזרוק מזה לזה ז':

רבינו חננאל

בור (שאין) [שבין] שתי חצירות, מופלג מכותל זה בארבעה ומכותל זה בארבעה, והבור באמצע הסיטמא. זה מוציא ז"ו כל שהוא וממלא וזה מוציא ז"ו כל שהוא וממלא. ורב יהודי דריה אמר אפי קניא, דיי לו. אמר אבי הא דרב יהודי דשמואל היא, דאי דרב הא אמר רב אין אדם אוסר על חבירו דרך ארץ אפי קניא לא צריך. ודייק מהא דאמר שמואל היא. זה מוציא ז"ו כל שהוא וממלא. אפי קניא ז"ו אסור למלאות. מאי טעמא חבירו שיש לו רשות בארץ היא סמטא אוסר עליו, ש"מ אדם אוסר על חבירו דרך ארץ. ודייקתין לרב מהא דאמר שתי חצירות ושלא חורבות ביניהן, זה משתמש (לו) בסמוך לו על ידי זריקה וזה משתמש בסמוך לו על ידי זריקה.

פירש בקונטרס שש בין שתי חצירות כעין מצוי קטן ואין דירין פתוחין לו והבור באותו הפסק זה מוליא ז"ל כל שהוא עד לצור וממלא דרך חלומו וכן זה דמיון דמופלגת ד' לא שלטי ציה לאסור זה על זה ומשום שיהא רשות לשניהם במצוי נמי ליכא רשות אוקר על זה עד שיעשו מחיצה תלויה בצור כך השיב ר"י: זה מוליא ז"ל כל שהוא. מכתלו עד לצור וממלא דרך חלומו וכן זה דמיון דמופלגת ד' לא שלטי ציה לאסור זה על זה ומשום שיהא רשות לשניהם במצוי נמי ליכא רשות דיריהן פתוחין לחצר לאלף ולצא צרגל ואין משמשותן צדק אלף דרך ארץ. וצדקין הוא דז"ו נמי לא יציעי אלף משום היכר בעלמא שלא שמשו צרות אחרת של שנים בלא עירוב משום הכי מתקני הכא פורתא ולרב לא לריך שום תיקון דליון אדם אוסר על חצירו דרך ארץ ורש"י הקשה בעלמא דבעי תיקון דבעי שני צתים ושלא חורבוס ציניהם דלמנעאי אסור ומוקי להו דקיימי כי חלוצא דכי היכי דלמנעאי צכונו אסור לשניהם משום שלל אחד משתמש ד' הסמוכים לו בלא ארץ ד' הכי נמי יאסרו זה על זה מצוי קטן ד' דמיון דכל אחד יכול להשתמש בארבעה הסמוכים לו וכיון שהמצוי אסור היאך יכול לשלש ולמלאות מן הבור לחצר דרך ארץ המצוי האסור ומיך דלא דמי דליון חורבה משתמשין בה נמי בסמוך אלף הכא במצוי ליכא שום תשמיש אלף מילוי והוא ע"י הפלגת ארץ ד' ר"י מפרש כגון שזה הבור מושך כל אורך החצירות ומפסיק בין ד' הסמוכים לחצר זו לארבעה הסמוכים לחצר אחרת דחשיב כל חד רשותא לנפשיה אי נמי אר"י כגון שאותו הפסק שבין שתי החצירות שהצור עומד שם אינו רה"י אלף רה"ר או כרמלית ומחילות הבור גבוהה עשרה דכשמואלים מן הבור לחצר מצדיו דרך מלמעלה מ"י דהוי מקום פטור כדלמרינן בשמעתין צתים צתים משני צדי רשות הרצים דמות לזרוק מזה לזה ז':

אנשי מרפסת

מרפסת

מרפסת

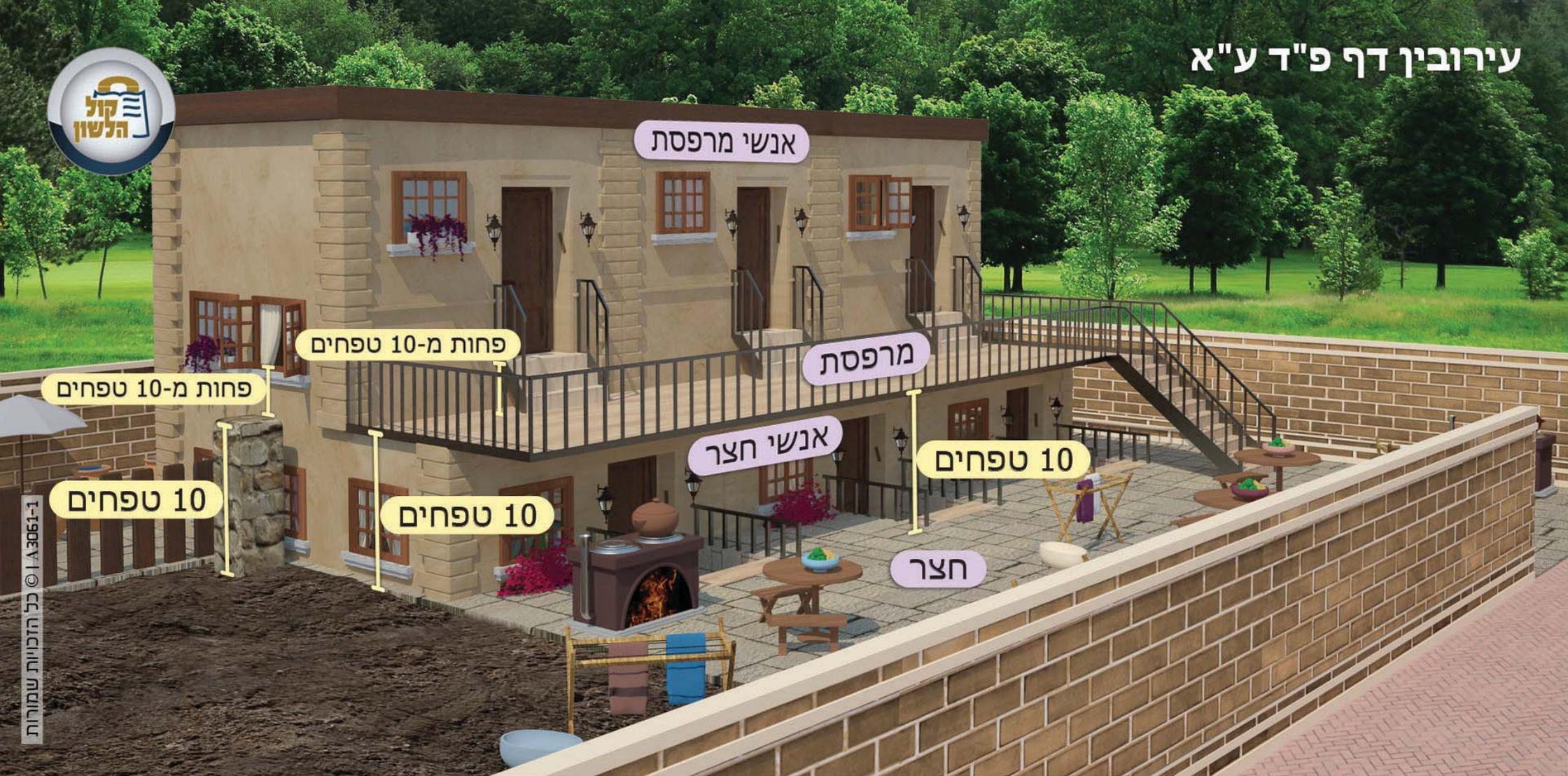
אנשי חצר

10 טפחים

10 טפחים

חצר

הכא נמי לאותן הדרים במרפסת

אנשי מרפסת

מרפסת

אנשי חצר

10 טפחים

חצר

10 טפחים

10 טפחים

פחות מ-10 טפחים

פחות מ-10 טפחים

1-3061-A © כל הזכויות שמורות

הכא נמי לאותן הדרים במרפסת
[לפירוש תוס' דף פ"ג ע"ב סוד"ה קא]

עירובין דף פ"ד ע"א

אנשי מרפסת

מרפסת

מרפסת

אנשי חצר

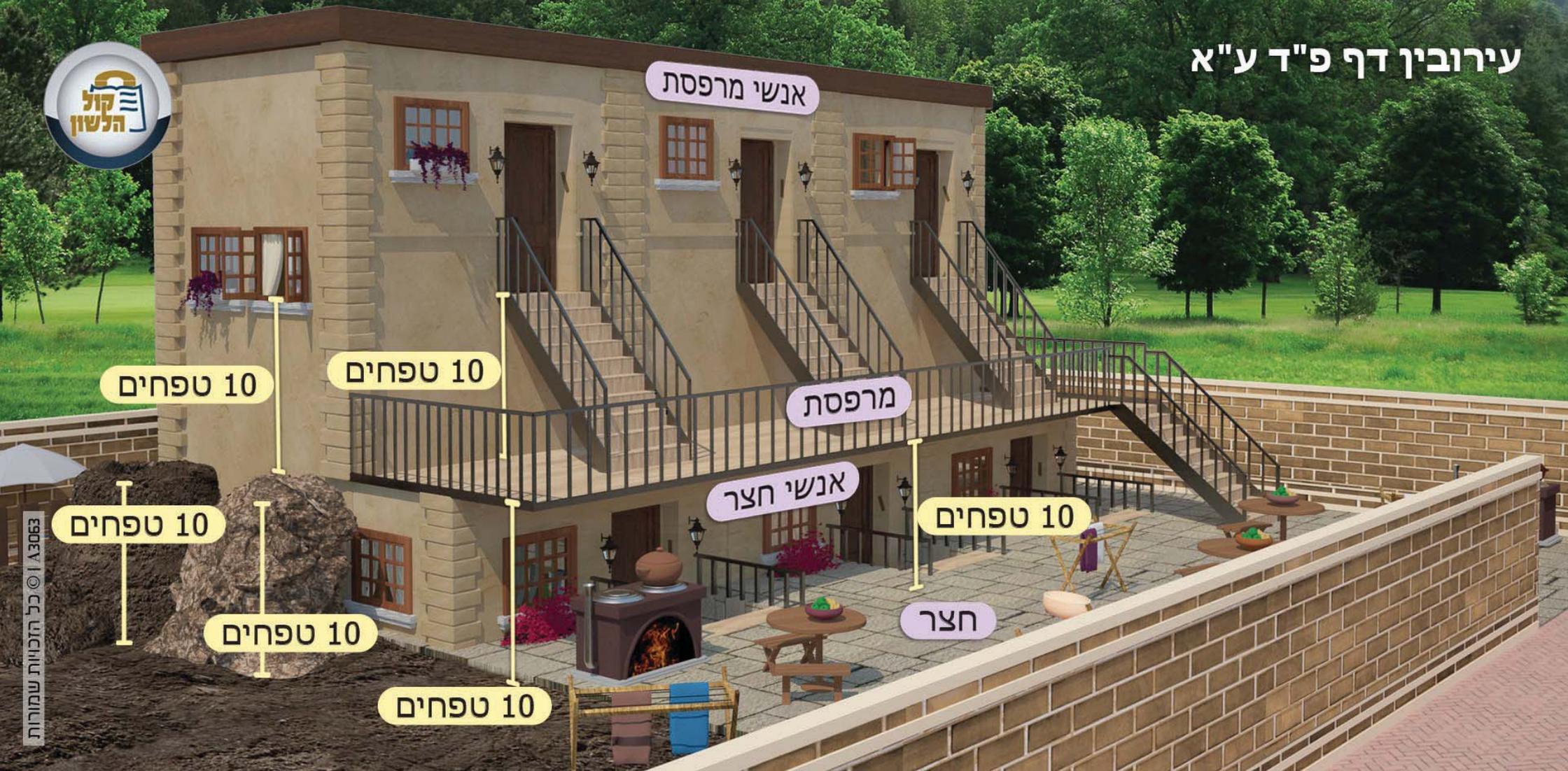
פחות מ-10 טפחים

פחות מ-10 טפחים

10 טפחים

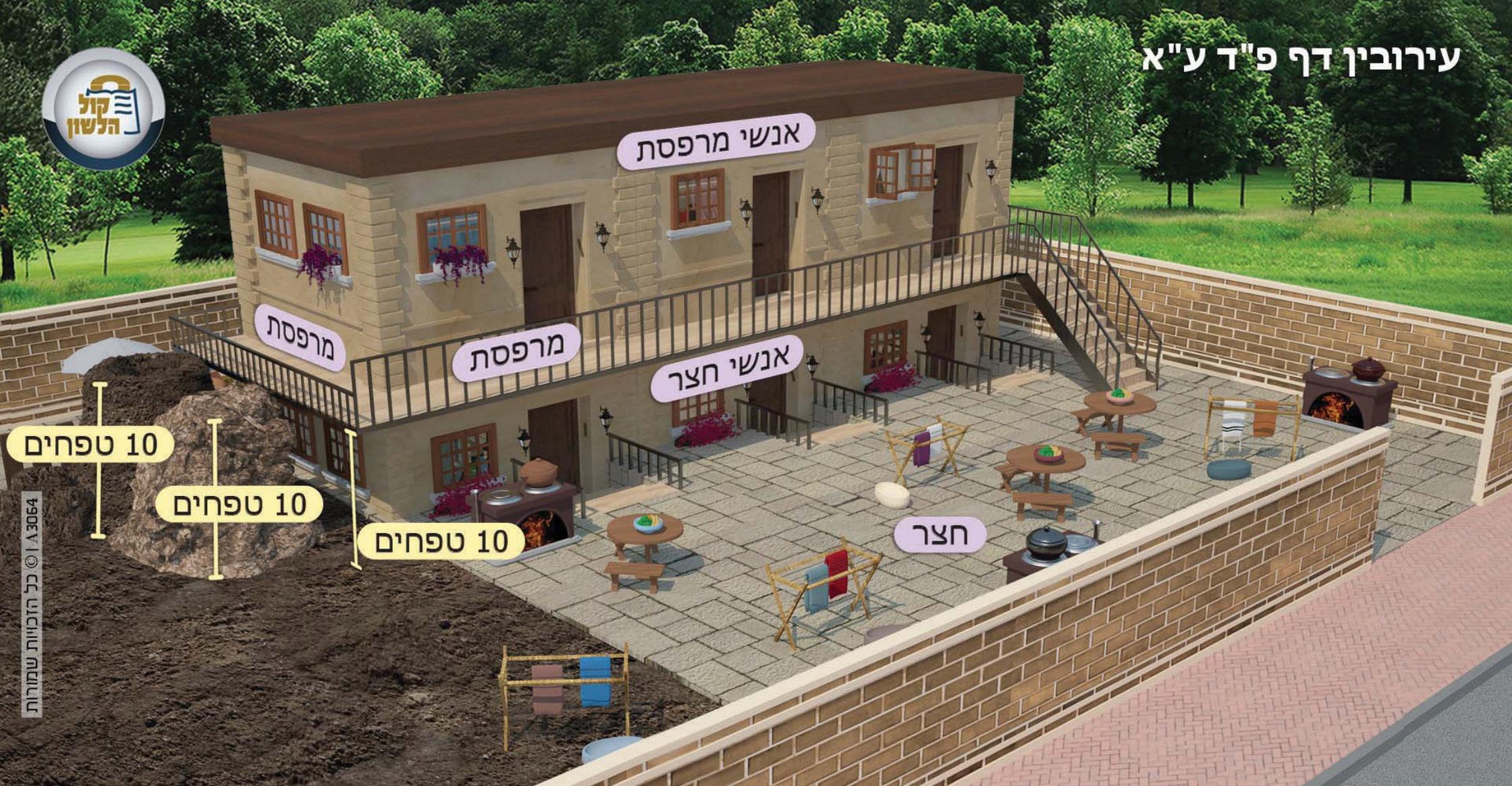
חצר

אימא סיפא פחות מכאן לחצר אמאי לזה בפתח ולזה בפתח הוא

3063 | כל הזכויות שמורות

”תנן חולית הבור והסלע שהן גבוהין עשרה למרפסת”
[וברש"י, וקא סלקא דעתך לבני עליה קאמר]

10 טפחים

10 טפחים

10 טפחים

אנשי מרפסת

מרפסת

מרפסת

אנשי חצר

חצר

3064 א | כל הזכויות שמורות

אמר רב הונא לאותן הדרים במרפסת

עירובין דף פ"ד ע"א

אנשי מרפסת

מרפסת

מרפסת

אנשי חצר

10 טפחים

10 טפחים

10 טפחים

חצר

© כל הזכויות שמורות | א. 3065

בור מאי איכא למימר

אנשי מרפסת

מרפסת

מרפסת

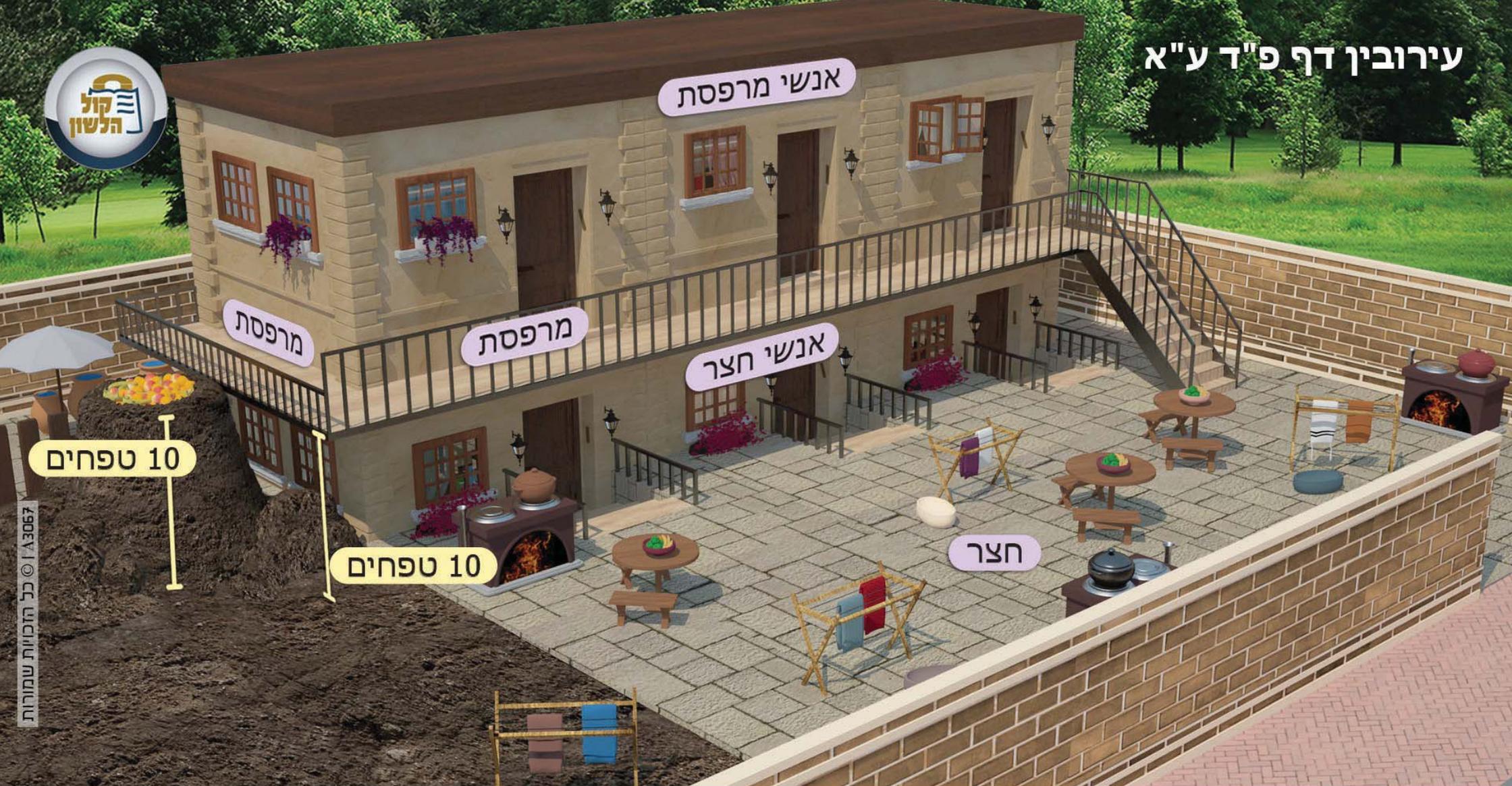
אנשי חצר

10 טפחים

10 טפחים

חצר

הכא בבור מלאה מים עסקינן

אנשי מרפסת

מרפסת

מרפסת

אנשי חצר

10 טפחים

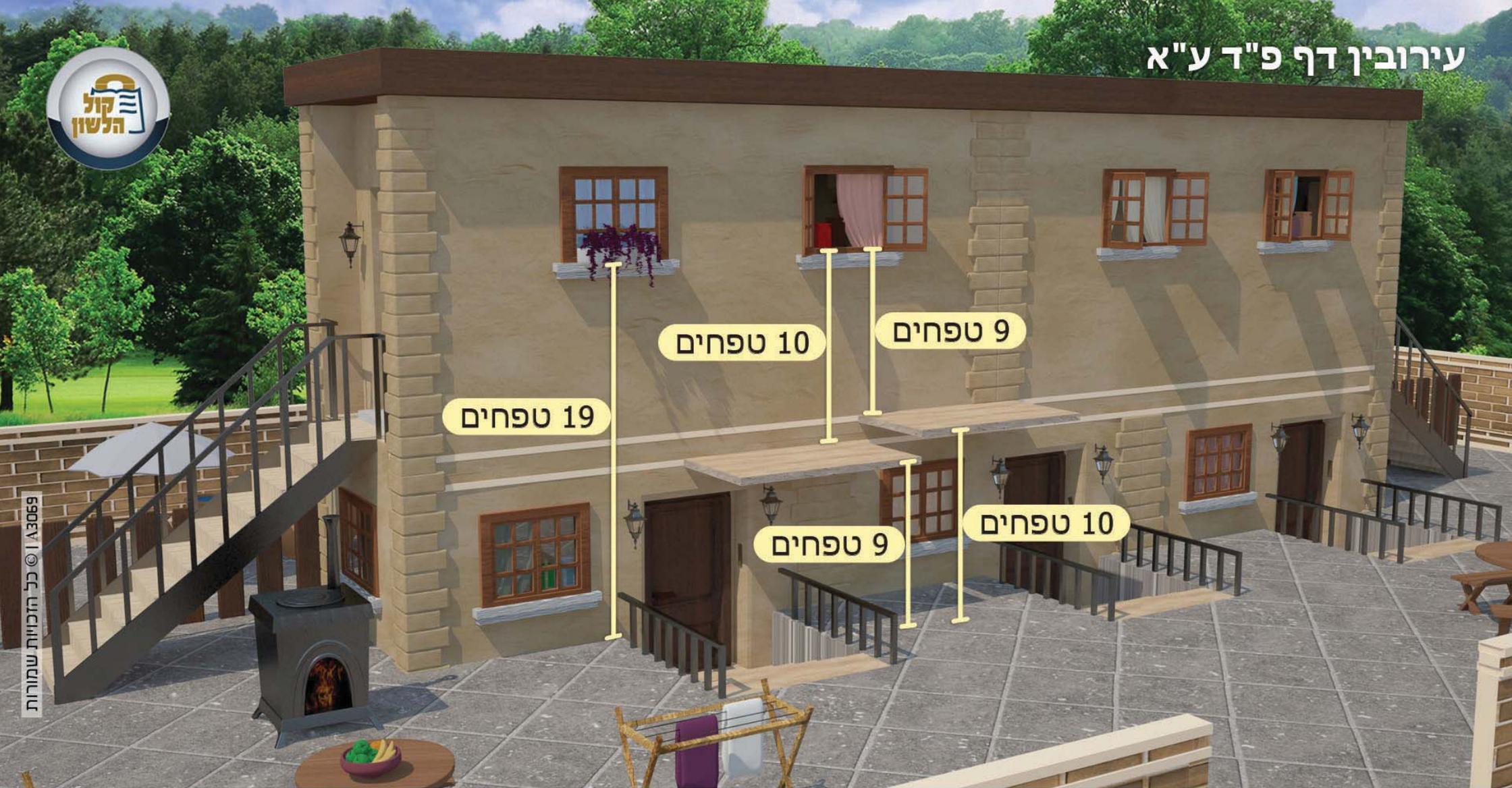
10 טפחים

חצר

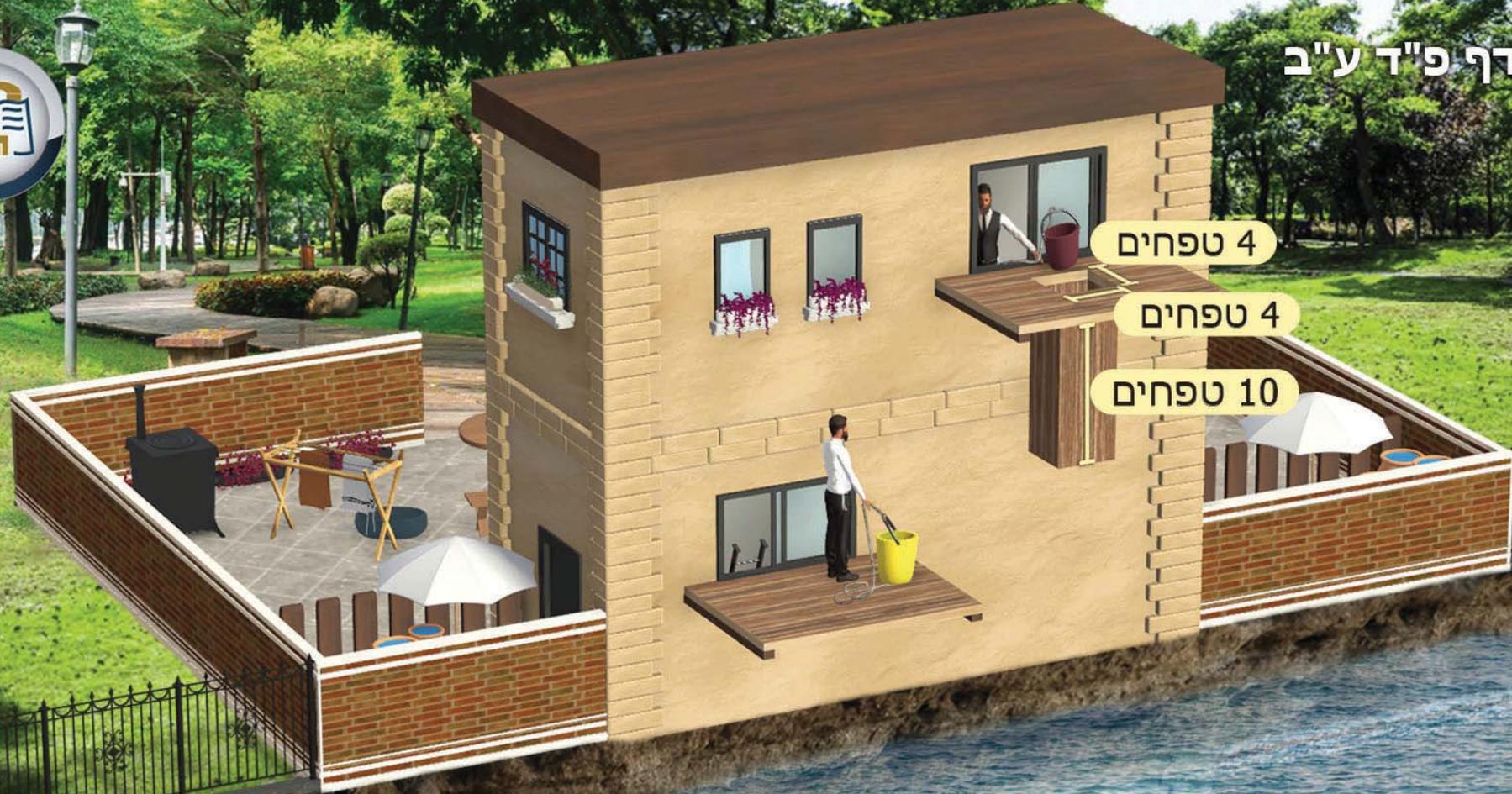
© כל הזכויות שמורות 13067

ז"ז יוצא מן הכותל למטה מעשרה, לחצר, למעלה מעשרה, לבני עליה, הא דביני ביני אסור

עירובין דף פ"ד ע"ב

4 טפחים

4 טפחים

10 טפחים

183070 | כל הזכויות שמורות

שתי גזוזטראות זו למעלה מזו עשו לעליונה ולא עשו לתחתונה

עירובין דף פ"ד ע"ב

4 טפחים

4 טפחים

10 טפחים

183071 © כל הזכויות שמורות

בבאין בני תחתונה דרך עליונה למלאות

עירובין דף פ"ד ע"ב

4 טפחים

4 טפחים

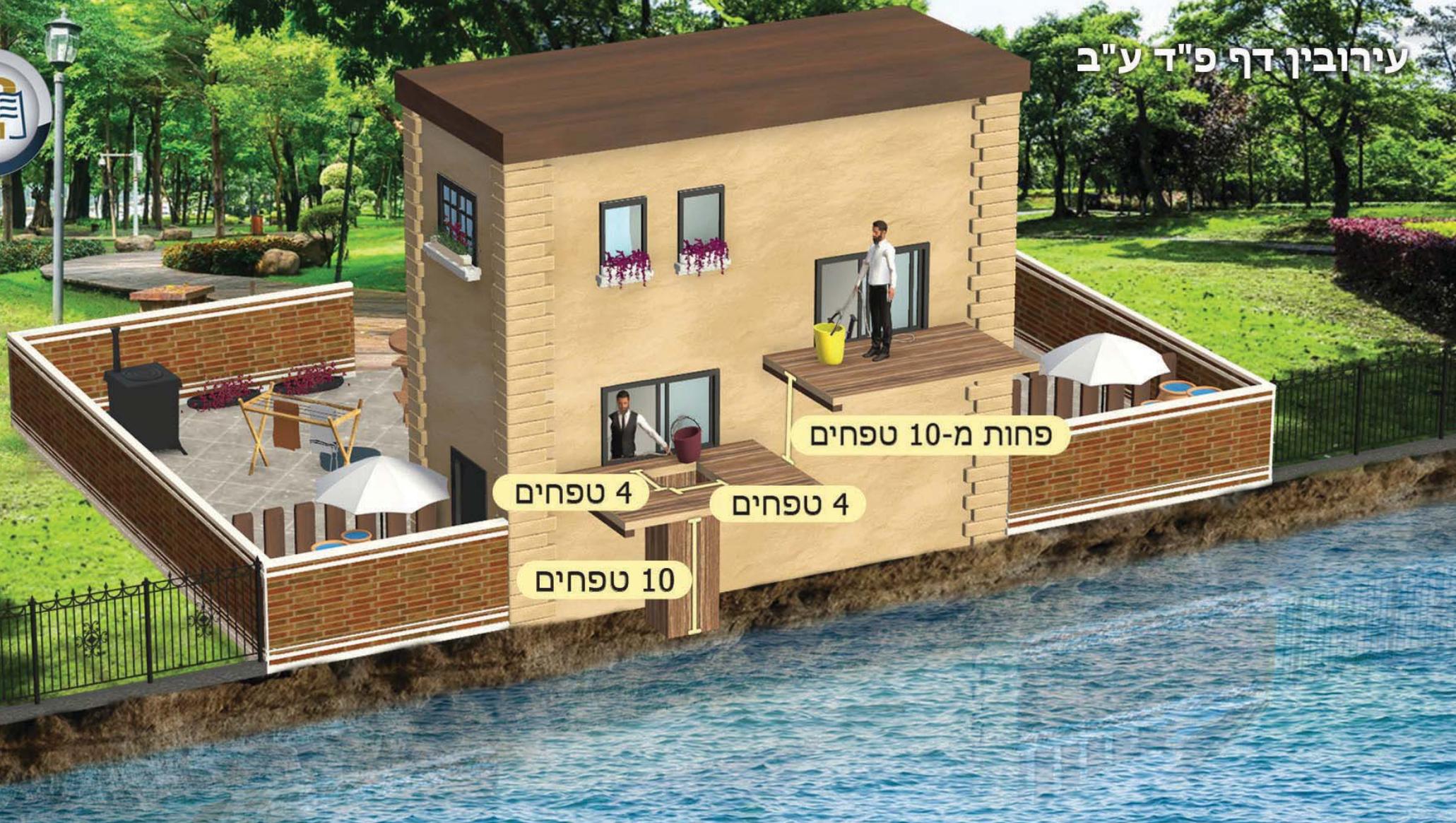
10 טפחים

פחות מ-10 טפחים

כל הזכויות שמורות | א 3072

כגון דקיימין בתוך עשרה דהדדי

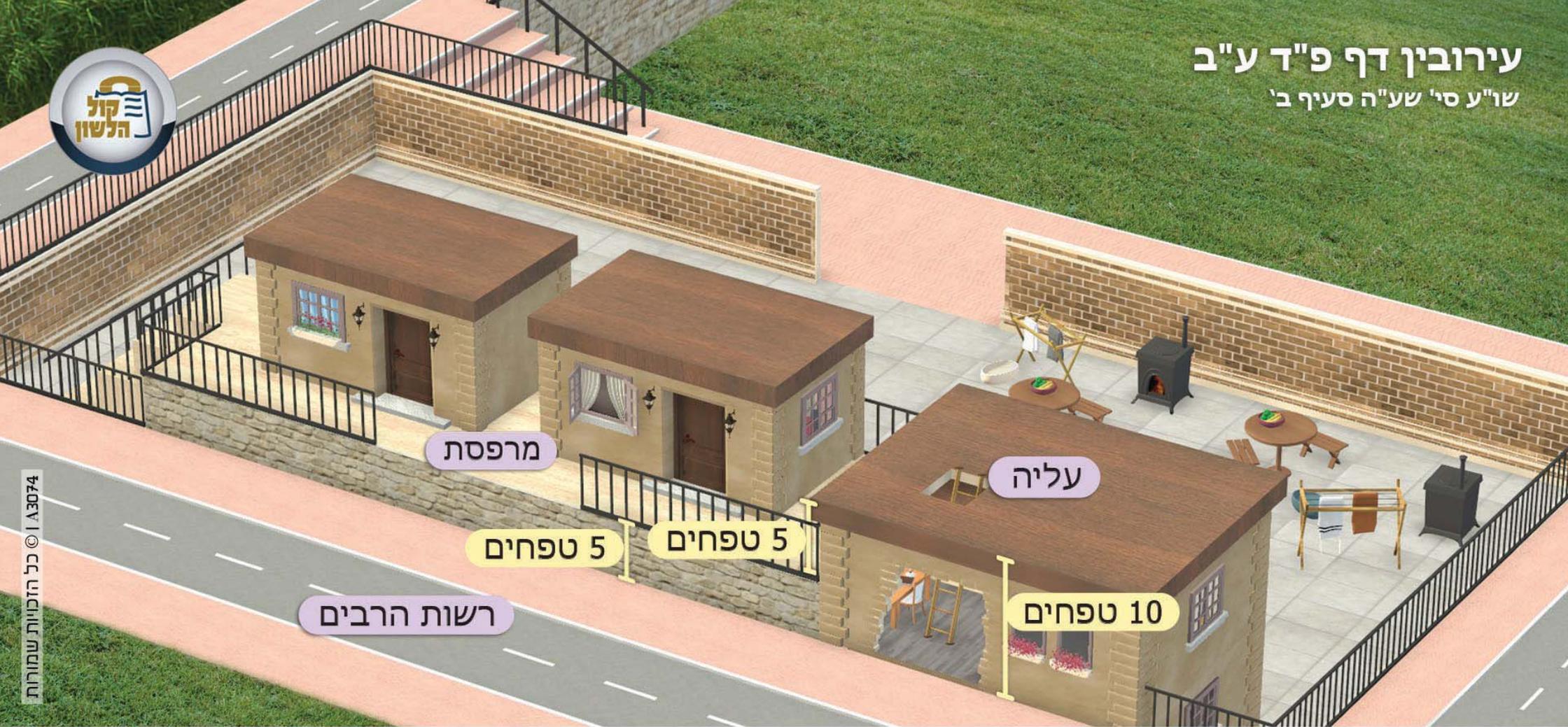
עירובין דף פ"ד ע"ב

© כל הזכויות שמורות | A.3073

לא מבעיא עשו לתחתונה ולא עשו לעליונה דאסירי

עירובין דף פ"ד ע"ב
שו"ע סי' שע"ה סעיף ב'

3074 | כל הזכויות שמורות

"גג הסמוך לרשות הרבים צריך סולם קבוע להתירו"

ופירש רש"י "צריך סולם קבוע מן העליה לגג להתירו לטלטל מן המרפסת לגג וכו' דלא גביהה מרפסת עשרה מרה"ר וממנה עולין לגג ופחות מעשרה הוא לה וכו' וכגון דמרפסת מגופפת היא למעלה ופתחה בי' אמות לרה"ר".

עירובין דף פ"ד ע"ב תוס' ד"ה גג

10 טפחים

פחות מ-10 טפחים

רשות הרבים

זכרון שצידי הגג גבוהין עשרה

עירובין דף פ"ד ע"ב תוס' ד"ה גג

פחות מ-10 טפחים

רשות הרבים

או כל הגג למטה מעשרה ויש לו מעקה ופתוח לרה"ר

עירובין דף פ"ד ע"ב תוס' ד"ה גג

שו"ע סי' שס"א סעי' א'

פחות מ-10 טפחים

רשות הרבים

גג הסמוך לרה"ר ונמוך בתוך עשרה... דכיון דתזכו רה"י היא לא דמי לשאר כרמלית

13078 | כל הזכויות שמורות

ודילמא כשרבים מכתפין עליו בכומתא וסודרא [לשיטת רש"י]

עירובין דף פ"ד ע"ב תוס' ד"ה גג

10 טפחים

פחות מ-10 טפחים

רשות הרבים

ודילמא כשרבים מכתפין עליו בכומתא זסודרא [לשיטת ר"י]

עירובין דף פ"ד ע"ב תוס' ד"ה גג

© כל הזכויות שמורות | A3080

רשות הרבים

פחות מ-10 טפחים

ודילמא כשרבים מכתפין עליו בכומתא וסודרא [לשיטת ר"ת]